

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक छेचाळीस

विश्रांती आणि ताजेतवानेपणा

Jeff Pippenger

2024-01-10

तो ज्ञान कोणाला शिकवणार? आणि तत्त्वज्ञान कोणाला समजावून सांगणार? जे दूधापासून वेगळे केले गेले आहेत, आणि स्तनांपासून दूर नेले गेले आहेत, त्यांनाच. कारण आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे असले पाहिजे. कारण तो या लोकांशी अडखळणाऱ्या ओठांनी आणि दुसऱ्या भाषेने बोलेल. ज्यांना त्याने म्हटले होते, “हा तो विसावा आहे, ज्यायोगे तुम्ही थकलेल्या मनुष्याला विसावा देऊ शकता; आणि हीच ती ताजेतवाने करणारी विश्रांती आहे”; तरीही त्यांनी ऐकण्याची इच्छा केली नाही. पण परमेश्वराचे वचन त्यांच्यासाठी आज्ञेवर आज्ञा, आज्ञेवर आज्ञा; ओळीवर ओळ, ओळीवर ओळ; येथे थोडे, आणि तेथे थोडे, असे झाले; यासाठी की ते जावेत, आणि मागे पडावेत, आणि मोडले जावेत, आणि सापड्यात अडकावेत, आणि पकडले जावेत. म्हणून, हे यरुशलेममध्ये असलेल्या या लोकांवर राज्य करणाऱ्या उपहास करणाऱ्या मनुष्यांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका. कारण तुम्ही म्हटले आहे, “आम्ही मृत्यूशी करार केला आहे, आणि अधोलोकाशी आम्ही समझोता केला आहे; जेव्हा ओसंडून वाहणारा दंड जाईल, तेव्हा तो आमच्यापर्यंत येणार नाही; कारण आम्ही असत्याला आमाचा आश्रय केले आहे, आणि खोटेपणाखाली आम्ही स्वतःला लपविले आहे.” म्हणून प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो, “पाहा, मी सियोनमध्ये पायासाठी एक दगड ठेवत आहे, परखलेला दगड, मौल्यवान कोनशिला, खात्रीचा पाया; जो विश्वास ठेवतो तो घाई करणार नाही. न्यायही मी दोरीप्रमाणे लावीन, आणि नीतिमत्ता लंबकाप्रमाणे; आणि गारपीट असत्याच्या आश्रयाला झाडून काढील, आणि पाणी लपण्याच्या ठिकाणावरून ओसंडून जाईल. आणि तुमचा मृत्यूशी केलेला करार रद्द केला जाईल, आणि अधोलोकाशी केलेला तुमचा समझोता टिकणार नाही; जेव्हा ओसंडून वाहणारा दंड जाईल, तेव्हा तुम्ही त्याच्याकडून तुडवले जाल.” यशया 28:9-18.

१८६३ मध्ये, यरुशलेमावर राज्य करणाऱ्या त्या तुच्छतादर्शक पुरुषांनी मिलरच्या रत्नांना झाकून टाकण्याचे आणि त्यांच्या जागी बनावट नाणी व रत्ने ठेवण्याचे एक क्रमिक कार्य आरंभले. असे करताना त्यांनी “मृत्यूशी करार” केला, त्यांनी “असत्याला” आपले “आश्रयस्थान” केले आणि “खोटेपणाखाली” स्वतःला “लपवून” ठेवले. परंतु त्यांची “विश्रांती” आणि “ताजेतवानेपणा” यांच्या अंतिम दिवसाच्या संदेशाने परीक्षा होणार होती, ज्याचा उल्लेख पेत्र प्रेषिताने प्रेषितांची कृत्ये या पुस्तकात केला आहे.

परंतु देवाने आपल्या सर्व संदेष्ट्यांच्या मुखाने पूर्वी जे प्रगट केले होते, की ख्रिस्ताने दुःख सोसावे, ते त्याने तसेच पूर्ण केले आहे. म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसून टाकली जावीत, जेव्हा प्रभूच्या सन्निधीतून ताजेतवानेपणाचे काळ येतील; आणि जो येशू ख्रिस्त तुम्हांस पूर्वी प्रचारिला गेला होता, त्याला तो पाठवील. सर्व गोष्टींच्या पुनःस्थापनेच्या त्या काळांपर्यंत, ज्यांविषयी जगाच्या आरंभापासून देवाने आपल्या सर्व पवित्र संदेष्ट्यांच्या मुखाने सांगितले आहे, तो स्वर्गाने धारण करून ठेवणे आवश्यक आहे. कारण मोशेने खरोखर पितरांना सांगितले, ‘तुमचा प्रभू देव तुमच्यासाठी तुमच्या बंधूपैकी माझ्यासारखा एक संदेष्टा उभा करील; तो तुम्हांला जे काही बोलेल, त्या सर्व गोष्टींत तुम्ही त्याचे ऐकाल. आणि असे होईल की, जो कोणी त्या संदेष्ट्याचे ऐकणार नाही, तो लोकांमधून नष्ट केला जाईल.’ होय, आणि शमुवेलापासून पुढे आलेले सर्व संदेष्टे—जितक्यांनी बोलले आहे—त्यांनीही या दिवसांविषयी पूर्वकथन केले आहे. प्रेषितांची कृत्ये 3:18-24.

पेत्र हे ओळखून सांगतो की सर्व संदेष्ट्यांनी शांतीदायी पुनरुज्जीवनाच्या काळांविषयी आणि उत्तरकाळातील पावसाविषयी भाष्य केले; आणि यशया त्या वर्गाची ओळख करून देतो जो तपासणीच्या न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीच्या वेळी घडणाऱ्या अंतिम शांतीदायी पुनरुज्जीवनास नाकारतो, जेव्हा पाप पुसून टाकले जात आहे आणि उत्तरकाळातील पाऊस पडत आहे. त्या वेळी, यशया ज्याचा उल्लेख करीत आहे त्या मृत्यूचा करार केलेल्या वर्गाचा,

पेत्राच्या म्हणण्यानुसार, “लोकांतून नाश होईल.” बहिण व्हाइट अनेकदा यशयाच्या याच विश्रांतीच्या व शांतीदायी पुनरुज्जीवनाच्या काळाचा उल्लेख करतात.

“तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेमध्ये जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या तेजाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमय करणार आहे. येथे जगव्यापी विस्ताराचे आणि अभूतपूर्व सामर्थ्याचे कार्य पूर्वसूचित करण्यात आले आहे. 1840-44 मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची गौरवशाली प्रगटीकरण होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन केंद्रापर्यंत पोहोचविण्यात आला, आणि काही देशांत सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणेनंतर कोणत्याही देशात जेवढी धार्मिक जागृती दिसून आली नव्हती, तेवढी महान धार्मिक उत्सुकता प्रकट झाली; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशान्याखाली होणाऱ्या सामर्थ्यशाली चळवळीपुढे हे सर्व मागे पडणार आहे.”

“हे कार्य पेंटेकोस्टच्या दिवसातील कार्यासारखेच असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात जसा ‘पूर्ववर्षाव’ देण्यात आला, जेणेकरून अमूल्य बीज अंकुरावे, तसेच शेवटी पीक परिपक्व होण्यासाठी ‘उत्तरवर्षाव’ देण्यात येईल. ‘जर आपण परमेश्वराला जाणून घेण्यासाठी पुढे चालत राहिलो, तर आपण जाणू; त्याचे प्रगटन प्रभातेप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो पावसाप्रमाणे, पृथ्वीवर पडणाऱ्या उत्तरवर्षाव व पूर्ववर्षावाप्रमाणे, आमच्याकडे येईल.’ होशेय 6:3. ‘म्हणून हे सियोनच्या लेकरांनो, आनंद करा, आणि तुमचा देव परमेश्वर याच्यात हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पूर्ववर्षाव दिला आहे, आणि तो तुम्हांकरिता पाऊस उतरवील, पूर्ववर्षाव आणि उत्तरवर्षाव.’ योएल 2:23. ‘शेवटच्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यापासून सर्व देहांवर ओतीन.’ ‘आणि असे होईल की, जो कोणी प्रभूचे नाव घेऊन हाक मारील, तो तारण पावेल.’ प्रेषितांची कृत्ये 2:17, 21.”

“सुवार्तेचे महान कार्य, त्याच्या प्रारंभी ज्या प्रकारे देवाच्या सामर्थ्याचे प्रगटीकरण झाले त्यापेक्षा कमी प्रगटीकरणाने समाप्त होणार नाही. सुवार्तेच्या प्रारंभी पूर्ववृष्टीच्या ओतप्रोत वर्षावात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्या तिच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरवृष्टीत पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथे ती ‘ताजेतवानेपणाची समये’ आहेत, ज्यांकडे प्रेषित पेत्राने पुढे पाहिले, जेव्हा तो म्हणाला: ‘म्हणून पश्चात्ताप करा आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसली जातील, जेव्हा प्रभूच्या सान्निध्यातून ताजेतवानेपणाची समये येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

ही कसोटी उत्तरपावसाच्या पद्धतिशास्त्रावर आधारित आहे, जी “ओळीवर ओळ” अशी दर्शविली आहे. ही परीक्षेची संदेशवाणी “दुसऱ्या जिभेचे” असलेल्या पहारेकऱ्यांद्वारे दिली जाते, ज्यांचे प्रतिनिधित्व “अडखळणाऱ्या ओठांचे” असे केलेले आहे. उत्तरपावसाची ही परीक्षेची संदेशवाणी अशा पहारेकऱ्यांद्वारे दिली जाणार होती, ज्यांना धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद व कॅथलिकधर्म यांच्या पद्धतिशास्त्रात प्रशिक्षण मिळालेले नव्हते; हेच पद्धतिशास्त्र अॅडव्हेंटिझमने आपल्या बंडखोरीच्या संपूर्ण इतिहासभर अंगीकारले आहे.

“तो काळ फार दूर नाही, जेव्हा प्रत्येक जीवावर परीक्षा येईल. पशूची खूण आमच्यावर लादली जाईल. ज्यांनी एकेका पावलाने सांसारिक मागण्यांना शरणागती पत्करली आहे आणि सांसारिक चालीरीतींशी अनुरूपता साधली आहे, त्यांना उपहास, अपमान, कारावासाच्या धमक्या आणि मृत्यू यांना स्वतःला अधीन करण्यापेक्षा सत्ताधारी अधिकारांना शरण जाणे कठीण वाटणार नाही. हा संघर्ष देवाच्या आज्ञा आणि मनुष्यांच्या आज्ञा यांच्यामध्ये आहे. या काळात मंडळीतील सोने कचऱ्यापासून वेगळे केले जाईल. खरी भक्ती तिच्या केवळ आभासापासून व झगमगाटापासून स्पष्टपणे वेगळी ओळखली जाईल. ज्या अनेक ताऱ्यांच्या तेजस्वितेमुळे आपण त्यांचे कौतुक केले आहे, तेव्हा ते अंधारात लोप पावतील. भुसा ढगाप्रमाणे वाऱ्यावर उडून जाईल, अगदी त्या ठिकाणांहूनही जिथे आपल्याला केवळ भरघोस गव्हाची खळेच दिसतात. जे सर्व जण पवित्रस्थानाची भूषणे धारण करतात, पण ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाने परिधान केलेले नाहीत, ते आपल्या स्वतःच्या नग्नतेच्या लज्जेत प्रकट होतील.”

“जेव्हा निष्फळ झाडे भूमीवरचा भार म्हणून तोडून टाकली जातात, जेव्हा खोटे बंधूंचे मोठे समुदाय खऱ्यांपासून वेगळे ओळखले जातात, तेव्हा लपलेले लोक दृष्टीस प्रकट होतील, आणि होशान्नांच्या घोषात ख्रिस्ताच्या ध्वजाखाली रांग लावतील. जे भीरू आणि आत्मविश्वासहीन राहिले होते ते ख्रिस्तासाठी आणि त्याच्या सत्यासाठी उघडपणे स्वतःची बाजू घोषित करतील. मंडळीतील सर्वात दुर्बल आणि संकोच करणारे दावीदासारखे होतील—कृती करण्यास आणि धाडस करण्यास तयार. देवाच्या लोकांसाठी रात्र जितकी अधिक गहिरी, तितके तारे अधिक तेजस्वी. सैतान विश्वासू लोकांना फार क्लेश देईल; परंतु येशूच्या नावाने ते विजेत्यांहूनही अधिक ठरतील. तेव्हा ख्रिस्ताची मंडळी ‘चंद्राप्रमाणे सुंदर, सूर्याप्रमाणे निर्मळ, आणि ध्वजधारी सैन्यासारखी भयंकर’ अशी प्रकट होईल.”

मिशनरी प्रयत्नांनी पेरली जात असलेली सत्याची बीजे तेव्हा अंकुरतील, फुलतील आणि फळ देतील. आत्मे सत्य स्वीकारतील, जे क्लेश सहन करतील आणि येशूसाठी दुःख भोगता येते यासाठी देवाची स्तुती करतील. “जगात तुम्हांला क्लेश होतील; तरी धीर धरा; मी जगावर जय मिळविला आहे.” जेव्हा प्रचंड प्रहार पृथ्वीवरून जाईल, जेव्हा पंखा यहीवाच्या खळ्याची शुद्धी करीत असेल, तेव्हा देव आपल्या लोकांचा सहाय्यकर्ता असेल. सैतानाची विजयचिन्हे उंचावर उभारली जाऊ शकतील, परंतु शुद्ध व पवित्र लोकांचा विश्वास खचणार नाही.

“एलियाने एलीशाला नांगरापासून बोलावून घेतले आणि त्याच्यावर आपल्या समर्पणाच्या वस्त्राचा आच्छादन टाकला. या महान व गंभीर कार्याची हाक विद्वान आणि प्रतिष्ठित पुरुषांसमोर ठेवण्यात आली होती; त्यांनी जर स्वतःच्या दृष्टीने लहान राहून प्रभूवर पूर्ण विश्वास ठेवला असता, तर त्याने त्यांना आपल्या ध्वजाला विजयाकडे विजयोत्सवाने वाहून नेण्याचा मान दिला असता. पण त्यांनी देवापासून स्वतःला वेगळे केले, जगाच्या प्रभावाला शरण गेले, आणि प्रभूने त्यांना नाकारले.”

“अनेकांनी विज्ञानाचा गौरव केला आहे आणि विज्ञानाच्या देवाला नजरेआड केले आहे. परंतु सर्वात शुद्ध काळातील मंडळीच्या बाबतीत तसे नव्हते.

“देव आपल्या काळात असे एक कार्य करील की ज्याची अपेक्षा फार थोडे लोक करीत आहेत. तो आपल्या मध्ये अशांना उभे करील व उन्नत करील की जे शास्त्रीय संस्थांच्या बाह्य शिक्षणापेक्षा त्याच्या आत्म्याच्या अभिषेकाने अधिक शिकविलेले असतील. या सुविधा तुच्छ मानण्याच्या किंवा दोष देण्याच्या नाहीत; त्या देवाने नियुक्त केलेल्या आहेत, परंतु त्या केवळ बाह्य पात्रताच प्रदान करू शकतात. देव प्रकट करील की तो विद्वान, आत्ममहत्त्वाने भरलेल्या मर्त्य मानवांवर अवलंबून नाही.” Testimonies, volume 5, 81, 82.

“ओसंडून वाहणारा प्रहार” हे रविवारच्या कायद्याचे प्रतीक आहे, ज्याची सुरुवात प्रकटीकरण अकराव्या अध्यायातील महान भूकंपाच्या वेळी होते. ते रविवारच्या कायद्याच्या क्रमशः उलगडत जाणाऱ्या परीक्षाकाळाचे प्रतिनिधित्व करते.

“परकीय राष्ट्रे संयुक्त संस्थानांच्या उदाहरणाचे अनुकरण करतील. जरी ती पुढाकार घेत असली, तरी तोच संकटकाल आपल्या लोकांवर जगाच्या सर्व भागांत येईल.” Testimonies, volume 6, 395.

रविवारी कायद्याच्या अगोदरच, मिलरच्या स्वप्नातील बनावट नाणी खिडकीबाहेर झाडून काढली जातात, जसे लॉदिकीयेचे अॅडव्हेंटिस्ट प्रभूच्या मुखातून उगळले जातात. त्यानंतर मंडळी ध्वजाप्रमाणे उंचावली जाते, “चंद्राप्रमाणे सुंदर, सूर्याप्रमाणे निर्मळ, आणि ध्वजांसहित सैन्यासारखी भयंकर.” “दुसऱ्या जिभेने” व “अडखळणाऱ्या ओठांनी” पुढे येणारा यशयाचा संदेश, त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो जे उभे केले जातात व उच्च केले जातात आणि ज्यांना वैज्ञानिक संस्थांच्या बाह्य प्रशिक्षणाने नव्हे, तर त्यांच्या आत्म्याच्या अभिषेकाने शिकविले जाते. एफ्रेमचे मद्यपी “ओळीवर ओळ” या कसोटीवर टिकत नाहीत, कारण त्यांच्या ज्ञानी लोकांचे शहाणपण नाहीसे झाले आहे. भविष्यवाणी त्यांच्यासाठी मुद्रांकित पुस्तकासारखी झाली आहे.

पेत्राच्या म्हणण्यानुसार, शमुवेलापासून सर्व संदेष्ट्यांनी ज्याविषयी भाष्य केले आहे, तो इतिहास उत्तरवर्षावाच्या संदेशास नाकारणाऱ्या अॅडव्हेंटिस्टांच्या विनाशाची अनेक उदाहरणे पुरवितो; परंतु रविवारी कायद्याच्या वेळी त्यांना भोगावा लागणारा मृत्यू हा शारीरिक नसून आध्यात्मिक मृत्यू असतो, आणि त्याच्याबरोबर अनंतकाळाकरिता आपण

हरवलेलो आहोत या वास्तवाची जाणीव येते; हीच गोष्ट आमोसच्या पुस्तकातील त्या मूर्ख कुमारांकांद्वारे दर्शविली आहे, ज्या जाग्या होऊन आपण हरवलेल्या आहोत हे ओळखतात.

“पाहा, दिवस येत आहेत, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो, की मी देशात दुष्काळ पाठवीन; तो भाकरीचा दुष्काळ किंवा पाण्याची तहान नसून परमेश्वराची वचने ऐकण्याचा दुष्काळ असेल. आणि ते एका समुद्रापासून दुसऱ्या समुद्रापर्यंत, आणि उत्तर दिशेपासून पूर्व दिशेपर्यंत भटकतील; परमेश्वराचे वचन शोधण्यासाठी इकडून तिकडे धावतील, पण ते त्यांना सापडणार नाही. त्या दिवशी सुंदर कुमारिका आणि तरुण तहानेने मूर्च्छित होतील. जे शोमरोनाच्या पापाची शपथ घेतात आणि म्हणतात, ‘हे दान, तुझा देव जिवंत आहे’; आणि, ‘बेरशेबाचा मार्ग जिवंत आहे’; तेही पडतील, आणि पुन्हा कधीच उठणार नाहीत.” आमोस ८:११-१४.

रविवाराच्या कायद्याच्या वेळेचा “ओसंडून वाहणाऱ्या फटक्या” या प्रतीकाने उल्लेख केल्यानंतर, यशया मृत्यूशी करार केलेल्यांच्या सततच्या भीती व चिंतेकडे लक्ष वेधतो.

आणि मृत्यूशी केलेला तुमचा करार रद्द केला जाईल, आणि अधोलोकाशी केलेला तुमचा समझोता टिकणार नाही; जेव्हा भरून वहाणारा प्रकोप पुढे जाईल, तेव्हा तुम्ही त्याद्वारे तुडविले जाल. तो ज्या वेळेपासून पुढे निघेल, त्या वेळेपासून तो तुम्हांला पकडून घेईल; कारण सकाळी-सकाळ तो पुढे जाईल, दिवसाही आणि रात्रीही; आणि हा संदेश समजणे केवळ भयावह यातना ठरेल. यशया 28:18, 19.

मिलर यांच्या रत्नांनी प्रतीकात्मकरित्या दर्शविलेल्या ज्ञानवृद्धीचे आकलन त्या वेळी उपलब्ध राहणार नाही, परंतु प्रगत होत जाणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या वृत्ताचा “समज” त्यांच्या मृत्यूशी केलेला करार रद्दबातल झाला आहे हे ओळखून देईल. ज्यांनी “असत्याखाली” आश्रय घेतला आहे, तेव्हा ते ओळखतील की “प्रभु परमेश्वराने,” “सियोनमध्ये पायासाठी एक दगड, परीक्षित दगड, मौल्यवान कोपऱ्याचा दगड, दृढ पायाभरणी,” ठेवली होती, परंतु तेव्हा फार उशीर झालेला असेल. इतिहासातून पुढे सरकत असताना ज्या असत्याखाली त्यांनी स्वतःला लपवून ठेवले होते, ती तेव्हा झाडून टाकली जातील. त्या उघड खोल्यांपैकी अनेक उलाई नदीच्या दर्शनात सहज ओळखता येतात.

मिलरवादी, दानियेल अध्याय दोनाविषयीच्या त्यांच्या समजुतीनुसार, दानियेल आठमधील राज्यांची ओळख अध्याय सातमध्ये दर्शविलेल्या त्याच राज्यांप्रमाणे करित होते. या दोन अध्यायांतील भेद असा आहे की अध्याय सात राज्यांच्या राजकीय घटकांचे प्रतिनिधित्व करतो, तर अध्याय आठ राज्यांच्या धार्मिक घटकांचे प्रतिनिधित्व करतो. या कारणास्तव, दानियेल अध्याय आठ पवित्रस्थानाशी संबंधित संज्ञांमध्ये चित्रित केला आहे.

दानियेल अध्याय आठमध्ये राज्यांचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी पवित्रस्थानाची प्रतीके वापरली आहेत; परंतु त्या अध्यायात दर्शविलेले प्रत्येक पवित्रस्थान-प्रतीक भ्रष्ट झालेले आहे; अशा रीतीने ख्रिस्ताच्या खऱ्या धर्म आणि सैतानाच्या खोट्या धर्म यांतील भेद ओळखू येतो. मेंढा हा देवाच्या पवित्रस्थानात अर्पण म्हणून वापरला जाणारा प्राणी होता; परंतु पवित्रस्थानातील प्रत्येक अर्पण निर्दोष असणे अपेक्षित होते. अध्याय आठमधील तो मेंढा देवाच्या पवित्रस्थानात अर्पण म्हणून वापरण्यास अपात्र ठरला, कारण त्याची शिंगे एकसारखी नव्हती.

मग मी माझे डोळे वर करून पाहिले; आणि पाहा, नदीसमोर दोन शिंगे असलेला एक मेंढा उभा होता; आणि ती दोन्ही शिंगे उंच होती; परंतु एक दुसऱ्यापेक्षा अधिक उंच होते, आणि जे अधिक उंच होते ते शेवटी वर आले. दानिएल 8:3.

दोन वेगवेगळ्या लांबीची शिंगे असलेला मेंढा देवाच्या पवित्रस्थानातील अर्पण म्हणून मान्य केला गेला नसता; परंतु हे प्रतीक देवाच्या खऱ्या धर्माचे नसून, सैतानाच्या बनावट धर्माचे, म्हणजेच मूर्तिपूजकतेचे आहे. पुढील राज्याचे प्रतिनिधित्व एका बोकडाने केले होते, जो देखील पवित्रस्थानातील अर्पण आहे; परंतु पुन्हा एकदा तो बोकड भ्रष्ट झाला होता, कारण त्याच्या डोळ्यांच्या मध्ये एक शिंग होते, ज्यामध्ये पवित्रस्थानातील अर्पणासाठी आवश्यक असलेल्या परिपूर्णतेच्या सममितीचा अभाव होता.

आणि मी विचार करीत असता, पाहा, एक बोकड पश्चिमेकडून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरून येत होता, आणि त्याचे पाय भूमीला स्पर्श करीत नव्हते; आणि त्या बोकडाच्या डोळ्यांमध्ये एक उल्लेखनीय शिंग होते. दानियेल 8:5.

शेवटी त्या बोकडाचे शिंग तुटले आणि त्यापासून चार शिंगे उत्पन्न झाली; यामुळेही ते देवाच्या पवित्रस्थानातील अर्पण होण्यास अयोग्य ठरते.

म्हणून तो शेळीबोकड अतिशय महान झाला; आणि तो बलवान झाल्यावर ते मोठे शिंग मोडले गेले; आणि त्याच्या जागी आकाशाच्या चारही वाऱ्यांकडे चार उल्लेखनीय शिंगे उगवली. दानिएल 8:8.

दानियेल अध्याय आठ, बाबेलच्या राज्याचा कोणत्याही प्रतीकाद्वारे उल्लेख न करता आरंभ होतो. बायबलमधील भविष्यवाणीतील पहिले राज्य असलेले बाबेल, अध्याय दोन आणि अध्याय सात या दोन साक्षीदारांच्या आधारे आधीच बायबलनिष्ठ रीतीने स्थापित झालेले आहे; परंतु अध्याय आठमध्ये बाबेल जाणीवपूर्वक लपविलेले आहे, जेणेकरून पोपसत्तेला बसणाऱ्या प्राणघातक जखमेचा, आणि शेवटी तिचे बरे होण्याचा भविष्यसूचक गुणधर्म अधोरेखित होईल. त्या प्राणघातक जखमेच्या काळापासून ती बरी होईपर्यंतच्या कालखंडात, पोपसत्ता भविष्यसूचक रीतीने लपलेली, किंवा विस्मरणात गेलेली असते. हे लपविणे नबुखदनेस्सरचे राज्य काढून घेण्यात येणे आणि त्यानंतर पुन्हा पुनर्स्थापित करण्यात येणे यांद्वारेही दर्शविले गेले होते.

दानिएल अध्याय आठ दुसऱ्या राज्याच्या थेट प्रतीकाने आरंभ होतो; त्यामध्ये मेदो-पर्शियन राज्याचे प्रतिनिधित्व करणारा मेंढा सादर केला आहे, आणि त्यानंतर ग्रीसच्या राज्याचे प्रतिनिधित्व करणारा भ्रष्ट बोकड येतो. मग ग्रीसची चार शिंगे ज्या चार वाऱ्यांत विखुरली गेली होती, त्यांपैकी एका वाऱ्यातून, दानिएल चौथ्या राज्याचे, म्हणजे रोमचे, प्रतिनिधित्व करणारे एक लहान शिंग पाहतो. हे लहान शिंग रोमच्या दोन्ही अवस्थांचे प्रतिनिधित्व करते, आणि त्या चार वचनांमध्ये दर्शविल्या आहेत. पगन रोमचे प्रतिनिधित्व पुल्लिंगी रूपातील लहान शिंगाने केले आहे, आणि पापल रोमचे प्रतिनिधित्व स्त्रीलिंगी रूपातील लहान शिंगाने केले आहे.

आणि त्यांपैकी एकापासून एक लहान शिंग निघाले; आणि ते दक्षिणेकडे, पूर्वेकडे, आणि रम्य देशाकडे अत्यंत महान झाले. आणि ते आकाशातील सैन्यापर्यंत महान झाले; आणि त्याने त्या सैन्यातील व ताऱ्यांपैकी काहींना भूमीवर पाडले, आणि त्यांना तुडविले. होय, त्याने स्वतःला त्या सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले; आणि त्याच्याद्वारे नित्य अर्पण काढून टाकण्यात आले, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान खाली पाडण्यात आले. आणि अपराधामुळे नित्य अर्पणाविरुद्ध त्याला एक सैन्य देण्यात आले; आणि त्याने सत्याला भूमीवर पाडले; आणि त्याने तसे केले, आणि तो समृद्ध झाला. दानिएल 8:9-12.

नवव्या वचनात कथनात प्रवेश करणारे रोमचे लहान शिंग पुल्लिंगी रूपात दर्शविलेले आहे; आणि मग दहाव्या वचनात तेच लहान शिंग स्त्रीलिंगी रूपात दर्शविलेले आहे; त्यानंतर अकराव्या वचनात लहान शिंग पुन्हा पुल्लिंगी रूपात दर्शविलेले आहे; आणि मग बाराव्या वचनात लहान शिंग एकदा पुन्हा स्त्रीलिंगी रूपात दर्शविलेले आहे.

दानियेल अध्याय आठमध्ये पहिले राज्य लपविलेले आहे; त्यानंतरची पुढील दोन राज्ये भ्रष्ट झालेल्या पवित्रस्थानातील पशूंच्या रूपाने दर्शविली आहेत, आणि चौथे राज्य एका शिंगाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेले आहे. ते शिंग भविष्यसूचक दृष्ट्या भ्रष्ट आहे, कारण ते प्रथम पुरुषाप्रमाणे, मग स्त्रीप्रमाणे, नंतर पुरुषाप्रमाणे आणि मग स्त्रीप्रमाणे प्रकट होते.

स्त्रीने पुरुषाला शोभणारे वस्त्र परिधान करू नये, तसेच पुरुषाने स्त्रीचे वस्त्र परिधान करू नये; कारण असे करणारे सर्वजण तुझा देव परमेश्वर याला घृणास्पद आहेत. अनुवाद 22:5.

मूर्तिपूजक रोमच्या लहान शिंगाचे पुल्लिंगी प्रकटीकरण नवव्या आणि अकराव्या वचनांत आढळते, तर पोपसत्ताक रोमच्या लहान शिंगाचे स्त्रीलिंगी प्रकटीकरण दहाव्या आणि बाराव्या वचनांत आढळते. लहान शिंगाचे लिंग, दानिएलच्या शब्दांचा मूळ पाठाच्या स्तरावर विचार केल्याने ओळखता येते; ही गोष्ट मिलरला दिसू शकली नसती, कारण त्याने केवळ Cruden's Concordance चाच उपयोग केला होता, आणि Cruden's Concordance

मूळ भाषेविषयी कोणतीही माहिती देत नाही. या चार वचनांमधील लिंगांतील दोलन King James Bible च्या अनुवादकांनी ओळखले होते, आणि काय पाहायचे हे तुम्हाला माहित असल्यास, त्यांनी त्या उताऱ्यात ती लिंगे जतनही केली आहेत.

अनुवादकांनी नवव्या ते बाराव्या वचनांतील पुल्लिंगी आणि स्त्रीलिंगी लहान शिंग यांमधील भेद ओळखला, आणि त्यांनी तो भेद "it" या शब्दाद्वारे दर्शविला. "it" हा शब्द त्या लहान शिंगासाठी वापरला जातो, जेव्हा ते स्त्रीलिंगी रूपात असते. दानिएल अध्याय आठ, वचन दहा, पाहा:

आणि ते वाढत जाऊन आकाशातील सैन्यापर्यंत पोहोचले; आणि त्या सैन्यातील व तारकांपैकी काहींना त्याने जमिनीवर पाडले, आणि त्यांना तुडविले. दानिएल 8:10.

ते "महान झाले," आणि "त्याने खाली पाडले," अशा प्रकारे त्या लहान शिंगाची ओळख त्या स्त्रीशी करून दिली आहे. बाराव्या वचनात असे म्हटले आहे:

आणि अपराधामुळे नित्य अर्पणाविरुद्ध त्याला एक सैन्य देण्यात आले; आणि त्याने सत्याला जमिनीवर पाडून दिले; आणि तो कार्य करीत राहिला, व समृद्ध झाला. दानिएल 8:12.

बाराव्या वचनात "त्याला" हा शब्द जोडला गेला आहे, आणि तो लहान शिंगाचे अचूक प्रतिनिधित्व करीत नाही; कारण त्या वचनात लहान शिंगाचा दोनदा "ते" असा उल्लेख आहे, त्यामुळे ते स्त्रीलिंगी दर्शविते. अनुवादकांनी दानिएलने केलेला लिंगभेद स्पष्टपणे ओळखला होता, परंतु दानिएलचा नेमका अभिप्राय काय होता याबद्दल त्यांना खात्री नव्हती; म्हणून त्यांनी त्रिकस अक्षरांत "त्याला" हा शब्द घालून त्या वचनातील लहान शिंग पुल्लिंगी करण्याचा प्रयत्न केला, पण दानिएलच्या प्रत्यक्ष शब्दांनी त्याला आधार दिलेला नाही. त्याच्या शब्दांनुसार लहान शिंग हे स्त्रीलिंगी आहे, आणि "ते" (स्त्रीलिंगी लहान शिंग) सत्याला भूमीवर पाडते, आणि "ते" (स्त्रीलिंगी लहान शिंग) कार्य करते व समृद्ध होते.

नवव्या वचनामध्ये "एक लहान शिंग" हा वाक्यप्रचार पुल्लिंगी आहे आणि तो मूर्तिपूजक रोमचे प्रतिनिधित्व करतो. ते ग्रीक साम्राज्य ज्या "चार वाऱ्यांमध्ये" विघटित झाले होते, त्यांपैकी एकाकडून आले. या वचनात, इतिहासाशी सुसंगत रीतीने, मूर्तिपूजक रोमने पृथ्वीच्या सिंहासनावर आपले स्थान घेत असताना तीन भौगोलिक प्रदेश जिंकले.

आणि त्यांपैकी एकापासून एक लहान शिंग निघाले; आणि ते दक्षिणेकडे, पूर्वेकडे, आणि रमणीय देशाकडे अत्यंत मोठे झाले. दानियेल 8:9.

अकराव्या वचनात ("दैनिक" यावरील वाद ज्या प्रमुख संघर्षभूमींपैकी एका ठिकाणी आढळतो), त्या लहान शिंगाचे प्रतिनिधित्व "तो," "त्याला" आणि "त्याचे" असे केलेले आहे.

होय, त्याने स्वतःला सैन्याच्या अधिपतीपर्यंत मोठे केले; आणि त्याच्याद्वारे नित्य अर्पण काढून टाकण्यात आले, आणि त्याच्या पवित्रस्थानाचे स्थान पाडून टाकण्यात आले. दानियेल 8:11.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

"देवाच्या वचनातील प्रत्येक तत्त्वाला त्याचे स्थान आहे, प्रत्येक तथ्याला त्याचे महत्त्व आहे. आणि संपूर्ण रचना, तिच्या आराखड्यात व अंमलबजावणीत, तिच्या कर्त्याची साक्ष देते. अशी रचना अनंताच्या मनाशिवाय अन्य कोणतेही मन ना कल्पू शकले असते, ना घडवू शकले असते." Education, 123.